

ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

somuncubaba
İLİM KÜLTÜR VE EDEBİYAT DERGİSİ

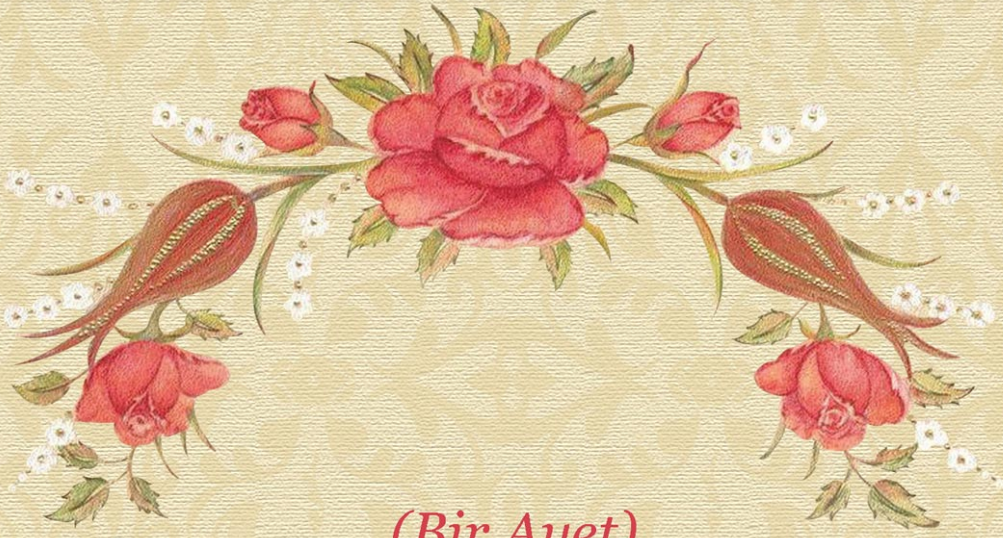

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

EKİM 2025 / Yıl: 32 - Sayı: 300

(Bir Ayet)

Bir Ayet

“Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam zikret ve gafillerden olma.” (7/Araf, 205)

(Bir Hadis)

“Allahu Teâlâ katında duadan daha kıymetli bir şey yoktur.”

(Tirmizî, Deavât, 1)

Editör'den Merhaba

Aile: Sevgiyle Başlayan Güzel Bir Yolculuk

Sevgili arkadaşım;

Hiç düşündün mü, evimiz neden bu kadar kıymetli? Çünkü içinde en çok sevdiğimiz insanlar var: anne, baba, kardeşler, bazen dede ve nine... İşte bu güzel kalpli insanlarla birlikte yaşadığımız yere aile diyoruz.

Aile, Allah'ın bize verdiği en büyük nimetlerden biridir. Tıpkı bir çiçek bahçesi gibidir. Nasıl ki çiçekler su ve güneşle büyürse, ailemiz de sevgi ve saygıyla büyür.

Sevgi, birine kalpten bağlanmak, onu üzmemek ve mutlu etmek istemektir.

Bir Müslüman çocuk, ailesini Allah için sever.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki; "Sevgi olmayan kalpte hayır yoktur."

Yani sevgi olmadan güzellik olmaz!

Annemize "Canım annem!", babamıza "Seni seviyorum!" demek çok kıymetlidir. Kardeşimizle oyuncaklarımızı paylaşmak, onunla gülmek de sevginin işaretidir.

Saygı, birine değer vermek ve ona güzel davranmaktır. Anne babamız konuşurken sözünü kesmemek, onlara yüksek sesle bağışmamak, emir almadan eşyalarını kurcalamamak saygılı davranışlardır.

Bir Müslüman çocuk, büyüklerine "efendim, lütfen, teşekkür ederim" gibi güzel sözler kullanır. Kızmaz, bağışmaz, affetmeyi bilir.

Peygamberimiz (s.a.v.) bizlere öğretti ki; "Büyüklerle saygı göstermeyen, küçükleri sevmeyen bizden değildir."

Ailemizde sevgi ve saygı varsa, evimiz huzurla dolar. Herkes mutlu olur.

Mesela;

Sabah uyanınca annemize "Hayırlı sabahlar!" demek,

Sofrada "Ellerinize sağlık!" demek,

Baba eve gelince gülerek "Hoş geldin baba!" demek,

Kardeşimiz düşerse hemen yardım etmek,

Eşyaları yerine koymak, Evde kavga etmemek,

bunların hepsi güzel ahlâk ve sevgiden gelir.

Birlikte öğrenmeye devam etmek için sayfayı çevirmeyi unutma!

ISSN: 2791-9609

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
EKİM 2025 Yılı: 32 Sayı:300

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENÇİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

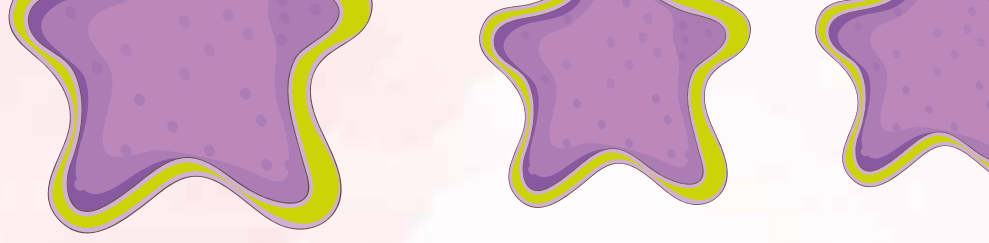

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

İçindekiler

Çekirdek Aile	4
Sırrı ER	
Neşeli Yunus	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Lamalar	8
Hamidullah HALICI	
Ailede Çocuk Olmak	
Görevlerimiz ve Sorumluluklarımız	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Arkadaşları Tören Alayında	12
Raziye SAĞLAM	
Orman Yolu	14
Erbay KÜCET	
Şu Acayip Uzak	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Karaman	18
Tarihte İlginç Vakıflar /	
Misafirhane Yapan Vakıf	20
Nisa ERCİYES	
Şehit Kızı ve Yaşlı Nine	22
İsmail ÇOLAK	
Eğitimin Önemi	24
Erdal KARASU	
Hayırlı Evlat	26
E. Esra ŞAHİN	
Kalbi Olan Çocuk	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Kivi	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler	32

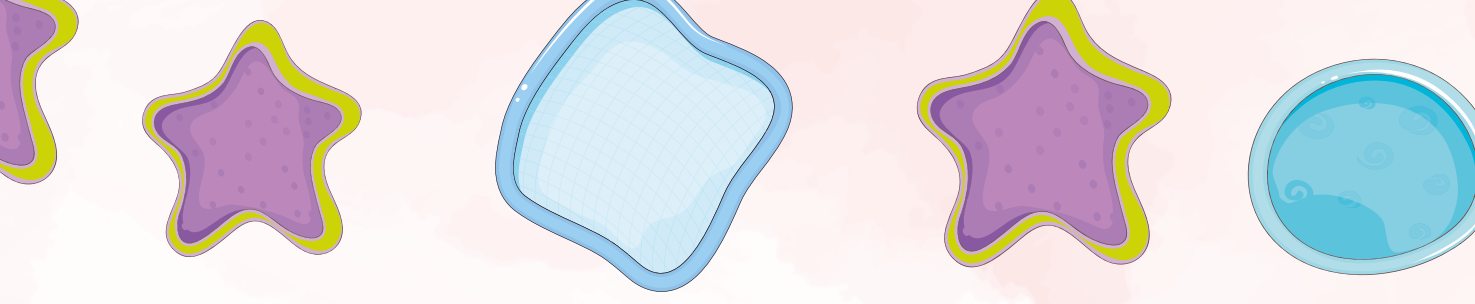

Çekirdek dile

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Sevgili çocuklar;

Başlıktaki ifadeyi ilk duyduğumda tebesüm etmiştim, sebebi şuydu: Acaba çocuklar bu kelimenin anlamını biliyorlar mıydı? “Yok daha neler, leblebi aile de var mı?” diyenler olmuştur belki. Kelimede anlam konusunu bir kez daha okuyup bilgilerimizi pekiştirebiliriz. Anne, baba ve çocuklardan oluşan küçük aile grubuna çekirdek aile denir. Ailedeki çocuk sayısı bu tanıımı etkilemez.

Ailede herkesin görevleri vardır. Babalar işte çalışırlar; evin geçiminden sorumludurlar. Evin maliye bakanı diyebiliriz onlara. Anneler bir işte çalışmıyorlarsa evin temizlik ve düzeninden sorumludurlar. Onlara da evin içişleri bakanı diyebiliriz.

Çocuklara gelince; onlar eğitim-öğretim işleriyle uğraştıkları için onlara da milli

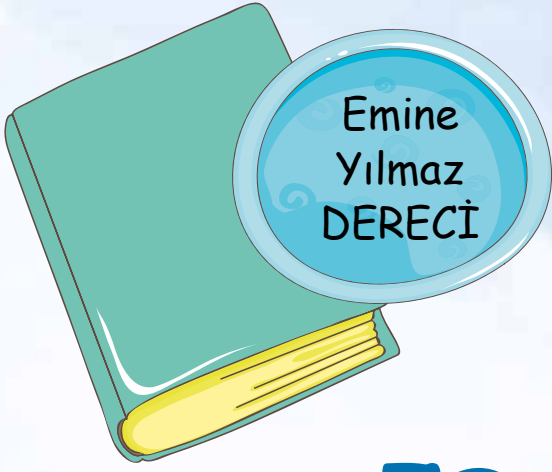
eğitim bakanı diyelim mi, ne dersiniz?

Her aile çekirdek aile değildir. Bazı ailelerde dede ve nine vardır, bazılarındaysa dayı, amca, teyze, hala gibi birinci kuşaktan kişiler ya hep ya da bazı günlerde yatılı misafir olarak evimize gelirler. Gelen misafirlere iyi davranmalıyız. Konuşurken tatlı dilli ve güler yüzlü olmalıyız. Bize soru sorarlarsa anlaşılır cevaplar vermeliyiz.

Bazı çocuklar evlerine misafir gelince odalarından dışarı çıkmıyorlarmış. Misafirlerle konuşmuyorlarmış. Bu kötü davranış size yakışmaz, anne ve babanızı üzer.

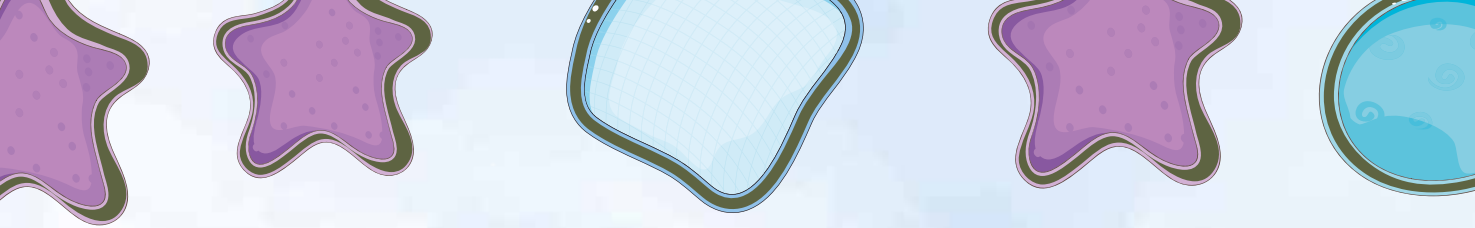
Sevgili çocuklar;

Akrabalarla iyi geçinmek çok önemlidir. Onlarla tartışmak, küsmek hoşla gitmeyen davranışlardır. Saygı ve sevgi göstermeyi ihmal etmemeliyiz.

neşeli Yunus

Yavru iken çok hareketli, büyüyünce de başına buyruk olan Neşeli Yunus büyüklerini pek dinlemiyor, kendi başına uzun gezintilere çıkıyordu. Akıntı yollarını keşfetmek, yosunların ve mercan kayalıkları arasında küçük balıklarla saklambaç oynamak en büyük eğlencesi olmuştu. Bazen ailesini birkaç gün görmediği oluyor, ailesi onun için endişeleniyordu. Bir gün aile büyüklerinden İnci Yunus;

- Bizlerden uzak yaşamak iyi değil Neşeli, düşmanlarımızın gözü senin üzerinde. En küçük bir hatanı bekliyorlar, biz de senin için çok endişeleniyoruz. Sığ yerlerde yüzmek, insanlara dikkat et.

- Yunusların içinde en iyi yüzen benim, keşifler yapıyorum, saklanma konusunda uzmanım. Hem köpek balıkları benimle uğraşmaz. Benimle başa çıkamayacaklarını, beni yakalayamayacaklarını biliyorlar. Kaç kere atlattım onları. Benle uğraşmak boşa zaman kaybı onlar için. Ben kendi başımın çaresine bakarım. Beni düşünmeyin artık.

İnci Yunus ne dedi ise Neşeli'yi ikna edemedi. Neşeli Yunus yine suların içinde gözden kayboldu.

İnci Yunus arkasından hüznle

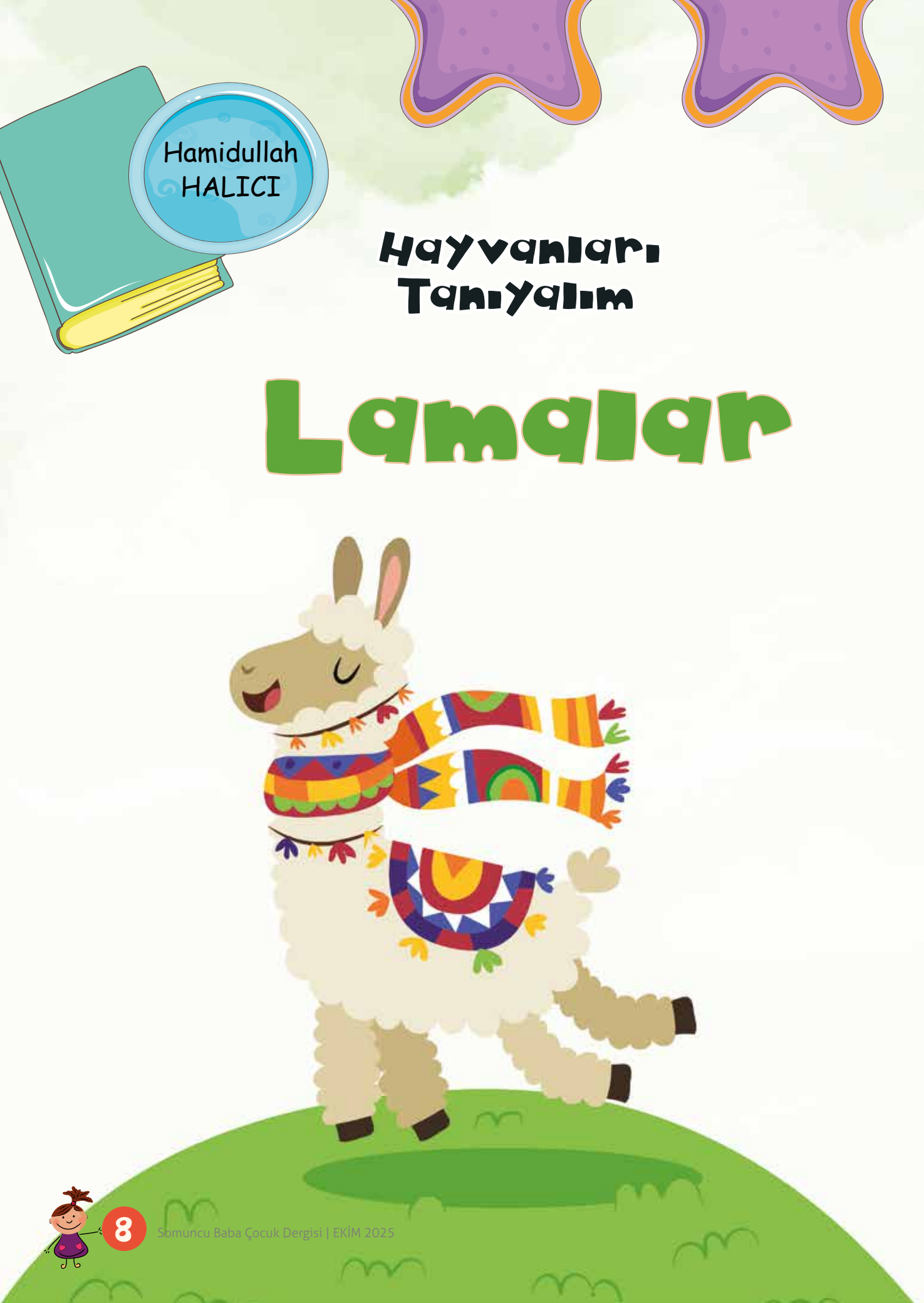
bakakaldı. Aradan birkaç saat geçmişti ki bir fok balığı İnci Yunus'a yaklaşır;

- Sizin kardeşinizi köpek balıkları köşeye sıkıştırdılar. Epeyce kalabalıklar. Onları atlatması imkânsız. Ben haber vereyim dedim.

İnci Yunus ilk ne yapacağını şaşırdı. Sonra alarm sesleri çıkararak hemen aileyi bir araya topladı. Fok balığından Neşeli'nin tam yerini öğrenip hızlı bir şekilde köpek balıklarının bulunduğu bölgeye doğru akın ettiler. Neşeli Yunus'u kurtarıncaya kadar da onlarla mücadele ettiler. Neşeli kurtulmuştu. Gözyaşları içinde;

- Ailenin önemini şimdi anlıyorum, sizler benim için canınızı ortaya koydunuz. Benim için saatlerce mücadele ettiniz. Ben de bundan sonra yanınızdan hiç ayrılmayacağım. Minik yunuslarla ilgileneceğim. Benim de büyüklerimden öğreneceğim çok şeyler var, dedi.

Birkaç gün sonra minik yunuslarla güvenilir sularda şen şakrak oynayan, onlara yüzme dersleri veren Neşeli daha bir mutluydu. Kendini ailesinin yanında daha huzurlu ve güvende hissediyordu.

Hamidullah
HALICI

**Hayvanlar
Tanıyalım**

Lamalar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Lamalar, Güney Amerika'nın yüksek dağlarında yaşayan sevimli hayvanlardır. Onlar deveye benzer ama develer gibi hörgüçleri yoktur. Lamaların uzun boyunları, ince bacakları ve yumuşacık tüyleri vardır. Tüyleri o kadar yumuşaktır ki insanlar onlardan sıcak kazaklar, atkılar ve battaniyeler yapar.

Lamalar otçuldur, yani sadece bitkilerle beslenirler. Çimen, yaprak, ot ve küçük bitkiler onların en sevdiği yiyeceklerdir. Çok obur değillerdir; az yemekle de uzun süre idare edebilirler. Bu özellikleri sayesinde dağlık ve zor bölgelerde bile rahatça yaşayabilirler.

Lamalar çok dost canlısıdır. İnsanlara yardım etmeyi severler. Yüzyıllardır insanlar onları yük taşımak için kullanıyor. Küçük çuvaları ya da eşyaları sırtlarına alıp kilometrelerce yol yürüyebilirler. Ama dikkat!

Eğer onlara çok ağır yük vererseniz, inat edip yürümeyi bırakabilirler.

Lamalar bazen kavga ettiklerinde veya kızdıklarında tükürebilirler. Bu onların kendilerini savunma şeklidir. Fakat genelde sakin ve sevimli hayvanlardır.

Lamalar çok iyi yüzücüdür. Yumuşak ve kalın kürkleri onları soğuktan korur. Çok meraklıdır, etraflarını sürekli incelerler. Sürü halinde yaşamayı severler, yalnız kalmaktan hoşlanmazlar.

Lamalar doğanın dengesinde önemli bir rol oynar. Onlar sayesinde insanlar zorlu coğrafyalarda yüklerini taşıyabilir, yünlerinden sıcak kalabilir. Ayrıca çok sevimli oldukları için çocuklara doğayı ve hayvanları sevmeyi öğretirler.

Ailede Çocuk Olmak Görevlerimiz ve Sorumluluklarımız

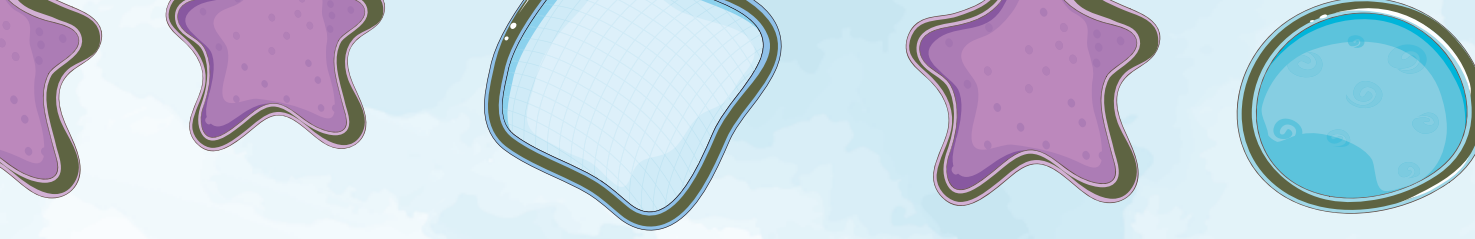

Ailemiz, bizi koruyan, seven ve her zaman yanımızda olan insanlardır. Bunlar; annemiz, babamız, kardeşlerimizdir. Bazılarımızın evinde aile büyüklerimiz olan dedelerimiz, babaannemiz veya anneannemiz vardır. Ailemiz bizim için en kıymetli hazinedir. Hepimiz ailemizi çok seviyoruz. Onlar bizim için her zaman en iyiyi ve en güzeli yapmaya gayret gösterirler. Sadece anne ve baba çocuğuna karşılıksız her

şeylerini verirler.

Çocuklar olarak bizim de evde bazı görevlerimiz vardır. Görevlerimizi yerine getirirken güzel davranışlarda bulunmalıyız. Sorumluluklarımızı yapmak aynı zamanda iyi bir evlat iyi bir insan olmamızı sağlar.

Anne- babamıza, büyüklerimize karşı güzel davranışlarda bulunmalıyız. Bütün hâl-hareket ve davranışlarımızla örnek bir

insan olmaya çalışmalıyız. Güzel olanı yapıp, doğru olmayan davranışlardan kaçınmalıyız. Kendimize yapılmasını istemediğimiz hiçbir şeyi başkasına yapmamalıyız. Sahip olduğumuz şeylerin kıymetini bilmeliyiz.

- Anne ve baba hakkına riayet etmek, onlara iyilikte bulunmak dinimizde çok önemlidir. Anne-babamıza uygun olmayan söz söylememeli ve onları incitecek her türlü ifadelerden kaçınmalıyız. Kuran'ı Kerim'de; "*Onlara öf dahi demeyin!*" buyrulmaktadır.

- Anne-babamıza iyi davranmalıyız. Anne babamıza ve büyüklerimize saygı göstererek onların sevgisini ve desteğini kazanabiliriz. Peygamberimiz "Kime iyilik yapayım?" diye soran bir kişiye üç defa, "*Annene!*" cevabını verirken dördüncü defada, babasına iyilik yapması gerektiğini emretmiştir.

- Yanlarında onları rahatsız edecek derecede yüksek sesle konuşmamalıyız.

- Yolda önlerine geçmemeliyiz.

- Anne babamızın ekonomik durumlarını zorlayacak harcamalardan kaçınmalıyız. İhtiyaçlarımızı karşıladıkları için onlara teşekkür etmeliyiz.

- Bir yere gideceğimiz, bir iş yapacağımız zaman fikirlerini sormalıyız.

- Odamızı toplamalı, yatağımızı düzeltmeli, oyuncaklarımızı yerine koymalıyız.

- Kişisel temizliğimize ve sağlığımıza

dikkat etmeliyiz.

- Derslerimize çalışmalı okula zamanında gitmeliyiz. Okulda başarılı olarak anne babamızı mutlu etmeliyiz.

- Annemize babamıza evde yardımcı olmalıyız. Su getirmeliyiz, sofrayı kurarken destek olmalıyız.

- Küçük kardeşlerimizi korumalı ve sevmeliyiz, kardeşlerimize karşı saygılı yardımsever olursak aile içinde sevgi ve dayanışma ortamının oluşmasına katkıda bulunuruz. Kardeşlerimizle güzel geçinerek, oyuncaklarımızı paylaşmalıyız.

- Aile büyüklerimize saygılı olmalıyız, büyükler konuşurken sözlerini kesmemeliyiz, selam vermeliyiz.

- Evde kavga etmemeli, güzel sözler söylemeliyiz. Yalan söylememeliyiz.

- Aile içinde veya dışında küfürlü ve kaba söz kullanmamalıyız. Bu tür bir davranış bize yakışmaz. Bu tür sözler Allah'ın da hoşuna gitmez.

- Ev içinde konulan kurallara uymalıyız. Örneğin, bilgisayar, telefon, tablet gibi cihazlarda gereğinden fazla vakit geçirmemeliyiz. Yatma saatlerinde yatmalıyız.

Unutmayalım; ailesine yardım eden, saygılı ve tatlı dilli bir çocuk, herkesin sevgisini kazanır. Allah da böyle çocukları sever.

Güzel davranışlar sadece görev değil, kalbimizin güzelliğidir.

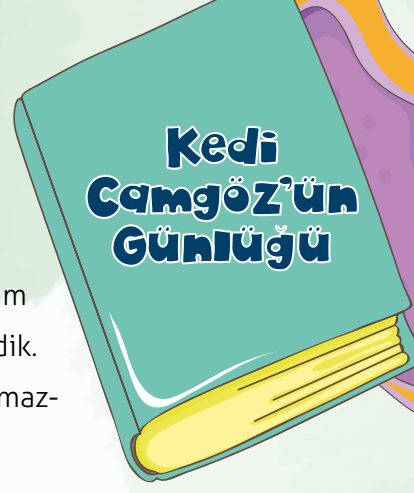
Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Arkadaşları Tören Alayında

12

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Sevgili çocuk dostlarım;

Bugün ilçede İstanbul'un kurtuluşu törenleri var. Bu törenlerde Ömer bayrak taşıyacak Zeliş de İstiklal Savaşı'nda cepheye mermi taşıyan Fatma Bacı'yı canlandıracak. İkisi de heyecandan yerlerinde duramıyor.

Tören alayını izlemek için alana giderken, köydeki köpeklerden Benekli de bizimle geldi. Herkes elinde bayraklarla yolun iki tarafına sıralanmış bekliyordu. Çocukların ellerinde pamuk şekerler, uçan balonlar vardı. Çok geçmeden, Ömer en önden kocaman Türk bayrağını taşıyarak dimdik ve sert adımlarla geçmeye başlayınca kuvvetli bir alkış koptu. Dalgаланan ay yıldızlı bayrağımızı görmek herkesi heyecanlandırmıştı. Arkadan gelen kırmızı beyaz giysiler içindeki bando takımı hareketli marşlar çalıyordu. Alkışlarla tempo tutan seyirciler, bir yandan da marşlara eşlik ediyorlardı. Sonrasında asker kıyafetli çocuklar, yöresel kıyafetli efeler, dadaşlar, Türkmenler ve İstiklal Savaşı'ndaki kahramanları canlandıran kostümlerle Zeliş gibi çocuklar geçtiler. Çok güzel bir ortam vardı.

Tören sonunda ben ve iki köpek arkadaşım hoplaya zıplaya çiftliğe dönerken, kenarda ağlayan bir çocuk gördük. İki yaşlarında saçları örgülü çok sevimli bir kız çocuğuydu. Uzun Kulak;

- Ailesini kaybetti herhâlde, dedi.

- Yanına gidelim. Çok korkmuş olmalı.

Ben böyle deyince, Benekli;

- Boş verin ya. Ailesi bulur nasıl olsa,

dedi ve koşmaya devam

etti. Biz onu dinlemedik.

Çocuğu orada bırakamazdık.

Kız bizi görünce sustu ama hâlâ gözlerinde yaş vardı. Bazı çocuklar gibi kedi ve köpekten korkmamasına sevindik. Susmak yerine daha çok ağlasaydı işimiz zordu. Uzun Kulak hafifçe havladı ve çiftliğe doğru yürümeye başladı. Kız peşinden gitmesi gerektiğini anlamıştı. Üçümüz birlikte çiftliğe gittik. Hafize Teyze bizi görünce;

- Bu çocuk da nerden çıktı? Yavrum ne kadar da tatlıymış.

Hafize Teyze onun kaybolduğunu anlamıştı.

Hemen jandarmaya haber verdi ve çok geçmeden anne ve babası geldiler. Kızın adı "Nur"muş. Onlar çocuklarını bulmanın sevinciyle çok teşekkür ederken, Hafize Teyze bizi gösterdi ve;

- Kızınızı Camgöz'le Uzun Kulak bulup getirdi, dedi.

Anne ve babası bize de ayrıca çok teşekkür ettiler. Çiftlikten ayrılırken Hafize Teyze her zaman gelebileceklerini söyledi. Biz de arkalarından bakarken hem iyilik yaptığımız hem de Nur'u tanıdığımız için çok seviniyorduk.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

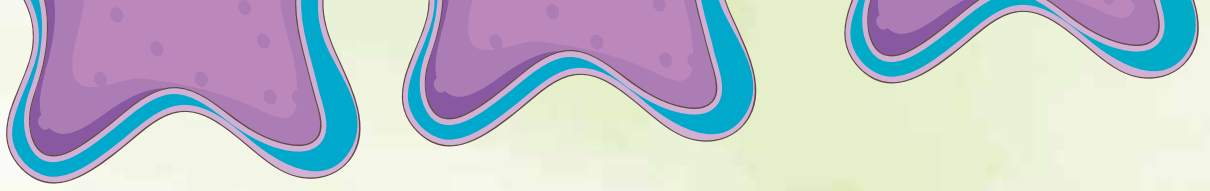
Erbay
KÜCET

Orman Yolu

14

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Cemil ve Kâmil, mahallenin afacanlarıydı. İkisi de derslerinde başarılı olsalar da asıl merakları mahallelerinin dışındaki bilinmeyenlerdi. O gün, mahallelerinin bitimindeki ağaçlık alana doğru koştular. “Şu meşhur orman neye benziyor, görelim.” dedi Cemil. Kâmil başını salladı. Oraya vardıklarında, devasa ağaçlar ve sık bitki örtüsüyle karşılaştılar. Etraflarındaki her şey farklıydı. Cemil, bir ağacın tepesinde hızla hareket eden bir sincap ailesini fark etti. Onları bir süre sessizce izlediler. Hayvanlar, o kadar çevikti ki, bir daldan diğerine âdeta uçuyorlardı. Kâmil, daha çok toprağa odaklanmıştı. O da bir karınca kolonisini takip ediyordu. Karıncalar, devasa bir ağacın köklerine doğru ilerlerken, ormanda görünmeyen bir yol çiziyorlardı sanki.

Bir süre sonra, su sesi dikkatlerini çekti. Cemil, “Bu bir nehir sesi.” diye fısıldadı. Sesin geldiği yöne doğru yürümeye başladılar, kısa süre sonra, önlerine geniş bir nehir çıktı. Karşı kıyıda, orman daha da görünüyor, uzakta ise puslu bir dağ sırası seçiliyordu. “Ne kadar güzel bir yer.” dedi Kâmil. Önlerindeki nehir, bir engeldi. Nasıl geçeceklerini bilemiyorlardı. O anda ağacın tepesindeki sincaplardan biri hızla bir aşağı bir yukarı koşuşturup sanki onları izliyordu. Cemil, ona odaklandı ve bir anda aklına bir fikir geldi. “Şu karşıdaki meşe ağacıyla bizim durduğumuz taraftaki çınar ağacını görüyor musun?” diye sordu Cemil. Kâmil başıyla onayladı. İki ağacın da dalları, nehrin

üzerine doğru uzanıyordu. Hatta neredeyse birbirlerine değecek gibiydiler. “Belki de dallardan köprü kurabiliriz.” dedi Cemil. Kâmil başta tereddüt etse de bu maceranın cazibesi ağır bastı.

Birlikte, nehre en yakın ağacın sağlam dallarına tırmandılar. Ağacın dalları güçlüydü ama karşıya geçmek kolay değildi. Dallar, suyun üzerine doğru uzanıyordu. Bir adım attılar, sonra bir adım daha. O sırada az önceki sincap da sanki onlara yol gösterircesine, dallardan hızla karşıya geçti. Çocuklar da onun izinden giderek karşı kıyıya ulaşmayı başardılar. İkisi de heyecanla soluklanırken, başardıkları için gülümsüyorlardı.

Karşıya geçtikten sonra ormanın derinliklerine doğru yürüdüler, bir mağara keşfettiler. Ormanın gizemi, onları daha da yakınlıktırdı. Evlerine dönerken, bu maceranın kendilerini ne kadar güçlü hissettirdiğini konuşuyorlardı. Artık bu orman, sadece bir ağaçlık alan değil, dostluklarının ve cesaretlerinin bir sembolüydü.

Şu Acayip Uzay

Kitabın adı: Şu Acayip Uzay

Yazar: Tarık Uslu

Yayınevi: Uğurböceği Yayınları

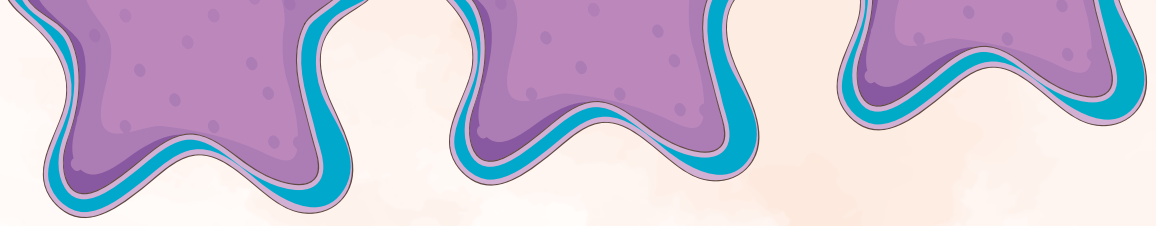
Yayın Yeri ve Yılı: İstanbul/2024

Sayfa Sayısı: 158

Yaş Aralığı: 8+

İşlenen Konular: Uzay, uzayda bulunan yıldızlar ve galaksiler.

Şöyle başımızı havaya kaldırıp da gökyüzüne baktığımızda heyecanlanmamak mümkün değil. Ay'ı, Güneş'i, sayısız yıldız görmek, bunların yörüngelerini şaşırmadan milyonlarca yıldır hareket ettiklerini bilmek ve şahit olmak... Gerçekten insanı hayrette bırakıyor ve bütün bunların yaratıcısına şükrediyoruz; "Hamd (şükür ve övgü) gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur." Uçsuz bucaksız uzay, bugün olduğu gibi insanlık tarihinin her döneminde merak konusu olmuş sevgili çocuklar. İnsanlar özellikle de araştıranlar, sorgulayanlar yani bilim adamları hep bir arayış içinde olmuşlar ve şu sorunun cevabını bulmaya çalışmışlar: Acaba uzayda ne var? Mesela hayat var mı? Uzaylılar var mı varsa neye benziyorlar?

Sizlerle paylaşacağım Şu Acayip Uzay adlı kitabımız Ay, Güneş, Samanyolu, galaksiler ve uzayla ilgili hakkında daha başka bilmediğimiz pek çok şeyi eğlenceli anlatımıyla bizlere sunuyor. Kitap bittiğinde uzay hakkında nede çok bilmediğimiz şey varmış diyorsunuz? Yeni şeyler öğrendikçe merakınız daha da artıyor. Bende şahsen öyle oldu. Kitabımız on dört başlık halinde bizleri uzayda yolculuğa çıkarıyor. Önce Nebulakad adlı yaşlı bir adamla tanışıyoruz. Bu adamın işi gücü gökyüzüne bakmak, gözlem yapmak ve gördüklerini not etmek. Bundan dolayı ne kadar yukarı baktıysa boynu tutulmuş. Uzayın niçin karanlık olduğunu öğrenmesi de çok ilginç bir olay üzerine oluyor. Daha sonra insanoğlunun Ay'a ilk ayak basmasını, Ay'ın özelliklerini, Ay olmasa ne olurdu, sorusunun cevabını öğreniyoruz.

Sırada Güneş var. Yine bu bölümde çok ilginç şeyler öğreniyoruz. Mesela Güneş'in çapının

Dünya'nın çapından 109 kat daha büyük olduğunu, yine Dünya'dan 333.000 kat daha ağır olduğunu ve yakıtının hiç bitmediğini. Elbette bütün bunları yapan, yaratan bir Yaratıcı var değil mi sevgili çocuklar. Yoksa bütün bunların kendiliğinden olması mümkün olabilir mi? Asla!

Güneş Sistemi başlığı altında günümüzde söylenen size gelecekle ilgili ancak eskiden Dünya ve Güneş'in hareketleri konusunda ne kadar eksik ve yanlış bilgilerin olduğunu okuyacaksınız. Özellikle Avrupa'da insanların Dünya'nın Güneş'in etrafında dönüyor demelerinin kendilerini ne kadar zor duruma düşürdüğünü, cezalandırıldıklarını okuyunca şaşıracaksınız. Hatta Hristiyanlığın merkezi olan Vatikan'ın daha 30 yıl kadar önce bunu kabul ettiğini öğrenince küçük dilimi yutacaktım. Bizim ilkokulda öğrendiğimiz bir gerçeği onlar yeni fark etmişler.

Sevgili çocuklar, şimdi size bir soru sormak istiyorum? Acaba siz piknik yapmak isterseniz hangi gezegende yapardınız? Şaşırdınız mı? Daha önce düşünmemiş miydiniz? Ne yalan söyleyeyim ben de düşünmemiştim. Kitabımızda bu konu da ele alınmış. Dokuz gezegen hakkında bilgiler verildikten sonra hangi gezegende piknik yapılabileceğine karar verilmiş? Sizce hangisi olabilir? Uzayın ilgi çeken bir yönü de Samanyolu. Çocuklar Samanyolu 200 milyardan fazla yıldızdan oluşan galaksidir yani dev yıldız topluluğu. Güneş ve gördüğümüz bütün yıldızlar Samanyolu'nda yer alır. Anlat bitmiyor şu uzay. Bitecek gibi de değil. Daha Halley Kuyruklu yıldızı, meteorlar ve niceleri var değinmediğimiz. Neyse sanırım sizler de uzay hakkında bir merak oluştu. O zaman uzayı daha yakından tanımaya ne dersiniz. İyi okumalar...

KARAMAN

İllerimizi Tanıyalım

Hürrem Dayı Evi

Hürrem Dayı Evi, geleneksel Türk ev mimarisinin Anadolu'daki en güzel örneklerinden birisidir. 300 yıla yakın geçmiş ve ahşap ve kalemşi süslemeleriyle ziyaretçilerine keyifli bir tarihi yolculuk yaptırmaktadır.

Taşkale Tahıl Ambarları

Kaya kütesine tamamen insan eli ile oyulmuş 250'nin üzerinde ambardan oluşmaktadır. Ambarlar tek veya iki odalı olarak oyulmuştur. Zincirli makara sistemi ile tahıl ürünleri taşınmaktadır. Tahıl ürünlerinin uzun süre bozulmadan saklanabildiği ambarlar, bugünün modern buzdolaplarının işlevini görmektedir. Tahıl ambarlarında ürünler 30 yıl bozulmadan saklanabilmektedir.

Fisandon Kilise Camii

Yapının tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte 9-10'uncu yüzyıllar içinde yapılmış olduğu düşünülmektedir. 16'ncı yüzyılda Karaman Beylerbeyi Sinan Paşa tarafından kuzey bölümüne bir giriş ve minare eklenerek camiye dönüştürülmüştür.

Geçmişten günümüze birçok medeniyete ev sahipliği yapmış olan Karaman, çok kültürlü ve dönüştürülmüş yapısıyla eşsiz bir şehir. Her köşesi görülmeye değer olan bu kadim şehrin, tarihi ve doğal güzelliklerine hayran kalacak, adınızı attığınız andan itibaren sokaklarını arşınlamak isteyeceksiniz.

Aktekke Camii

Cami; çevresinde hamamı, derviş hücreleri, haziresi/mezarlığı ve türbe ve mezarları ile bir külliye şeklindedir. Camiye, içerisinde Mevlânâ'nın annesi Mümine Hatun'un türbesinin bulunması nedeniyle Mader-i Mevlâna Camii'de denilmektedir. Camide Mevlana'nın annesi, abisi ve yakınlarına ait 21 adet sandukalı mezar bulunmaktadır.

Yeni Dünya Mağarası

Cöksu Nehri'nin Gözpunarı diye adlandırılan yerde, nehre yaklaşık 30-35 m. yükseklikte bulunan doğal bir mağaradır. Mağaranın dip kısımlarında bir gölet bulunmaktadır. Su mağaranın aşağısında bulunan büyük çınar ağaçlarının dibinden Cöksu Nehri'ne karışmaktadır. Mağaranın yapısı mermerden oluşmaktadır ve içerisinde görsel güzellik sunan çok sayıda sarkıt ve diktler bulunmaktadır.

Taşkale Taşmescit

Kayaların oyulması suretiyle yapılan otantik özellikli Türkiye'de eş olmayan tarihi bir camidir. Günümüzde de ibadete açıktır. Kareye yakın planlı harimin yarısını kaplayan ahşap mahfil katı bulunmaktadır. Kiliseden camiye çevrildiği üzerinde görüş birliği vardır.

Karaman'ın Ayrancı, Başayla, Ermenek, Kâzımkarabekir ve Sarıveliler olmak üzere beş ilçesi vardır.

Nisa
ERCIYES

Misafirhane Yapan Vakıf

Vasiyetnamesiyle meşhur İslam âlimi Birgivi'nin memleketi Birgi kazasında, gün yeni doğarken medresenin kapısı açıldı.

İlmiyle maruf Müftü Arif Mehmed Efendi, sabah namazından sonra medresenin bahçesinde temiz hava alıyordu.

Karşısında yorgun iki insan görünce onları buyur edip yer gösterdi;

- Sabahın bu vaktinde hoş safa geldiniz ama şaşırdık doğrusu, geceyi nerede geçirdiniz?

- Efendim, ilim için yola çıktık biz. Amaç bu olunca, geri kalan hiçbir şey önemli değildir.

- Allah gayretinizi artırsın. Lâkin onca yolu gece gündüz gelirken nerede geceleyip nerede yattınız merak ettim.

Babası "önemli değil" der gibi boynunu bükerken, yanındaki küçük Mehmet, çocukça bir cevap verdi;

-Atımızı bağlayıp çeşme başlarındaki söğütliklerin gölgesinde uyuduk.

- Öyle mi? Baban da uyudu mu?

- Ben uyudum efendim. Sabah uyandığımda baktım, babam uyumamıştı.

Güldüler çocuğun bu safiyane cevabına. Medrese talebesi olacak yavrunun saçlarını okşayan Müftü Efendi görevlileri çağırdı;

- Evladım, misafirlerimizi derhal istirahat için içeri alın. Dinlensinler. Bilahare küçük hafızın medreseye kaydını yaptırınız.

Sonra görevlilere sordu;

- Buraya bu şekilde gelen başka kimseler de oluyor mu?

- Oluyor efendim.

- Allah'ın yolcu kullarına kolaylık olsun diye üç yere köprü yaptırmıştık elhamdülillah. Şimdi demek ki uygun bir yere bir de misafirhane yaptıрма vaktidir. Lâkin bu hizmetin kurumsallaşması için vakıf kurmak gerekiyor...

Müftü Arif Mehmed Efendi Hicrî 1084/ Miladî 1673 yılında kendi adıyla da anılan vakfını kurdu.

Vakıf gelen geçen insanlar için misafirhaneler yaptırdı. Ayrıca bunların ve köprülerin tadilat ve tamiratının ilanihaye aksatılmamasını da şart koştu ki hizmeti sürekli olsun...

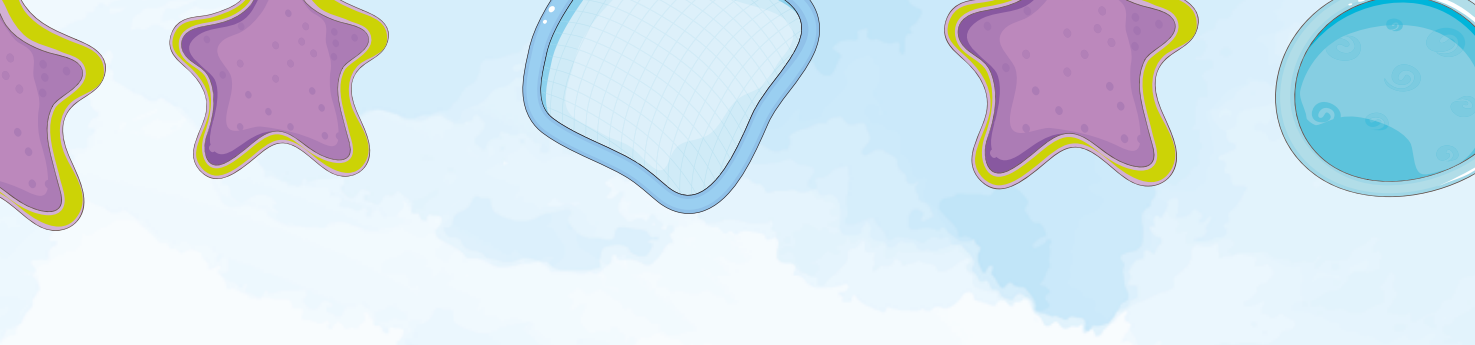
İsmail
ÇOLAK

Şehit Kızı ve Yaşlı Nine

22

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Yazar Ağaoğlu Ahmet, 1921 yılında Vakit gazetesinde yayınlanan bir yazısında, Ankara ile Çankırı arasında gerçekleştirdiği gezi sırasında, birbirinden çarpıcı, ibret ve duygu dolu olaylara tanıklık eder.

Bir grup arkadaşıyla, kağı üzerinde yaptığı gezide yazarın yolu, Kızılıkaya Köyü'ne düşer. Köyün girişinde, kendilerini bir grup çocuk karışılar ve etraflarına toplanırlar. Çocukların bazı- larının ayakları çıplak; bazılarının elbiseleri de yırtık ve yamalıdır. Fakat kıyafetlerinin aksine, çocukların yüzleri temiz ve sevimlidir.

Ağaoğlu Ahmet'in, mavi gözlü bir kız dik- katini çeker. Sekiz yaşında, Fatma isminde bir şehit kızıdır bu. Yazar, kızla ilgilenir ve onu ya- kından tanımaya çalışır. Aralarında geçen ko- nuşma, onu oldukça duygulandırır:

- Kızım adın nedir?
- Adım Fatma'dır.
- Baban var mıdır?
- Hayır, şehit oldu.
- Kim sana bakıyor?
- Annem.
- Annen nerede?
- Tarlada buğday biçmeye gitti?
- Kardeşlerin var mıdır?
- İşte bu? Buna da ben bakıyorum!

Yazar Ağaoğlu, etrafına toplanan bütün ço- cuklara babalarını sorduğunda, hemen hepsi- nin ya şehit olduklarını ya da cepheye gittikle- rini, hayretle tespit eder.

Altı-yedi yaşlarındaki bir erkek çocuğun, babasının cepheye şehit düştüğünü, annesi- nin ise vefat ettiğini üzümlere öğrenir. Çocuğa, köydeki bir ihtiyar kadının baktığı bildirilir.

Yazar, çocuklarla sohbet ederken, yetmiş- lik bir ihtiyar kadın yanlarına gelir. Ağaoğlu, onunla da bir süre sohbet eder. Misafirlerin, Ankara'dan geldiklerini öğrenen yaşlı kadının gözleri, birden bire özlemle parlar. Dudakların- dan şu sözler dökülür:

- Ah! Ordudan ne haber? Ordumuz demir gibi, inşallah yakında düşmanı kahredecektir!

Sohbetin bundan sonrasındaki kısmında, ihtiyar nine ile yazar arasında şu ibret verici konuşma geçer:

- Evladın var mı anne?

- Dört oğlum vardı; üçü şehit oldu, biri de cephe dedir. Onun yolunu bekliyorum.

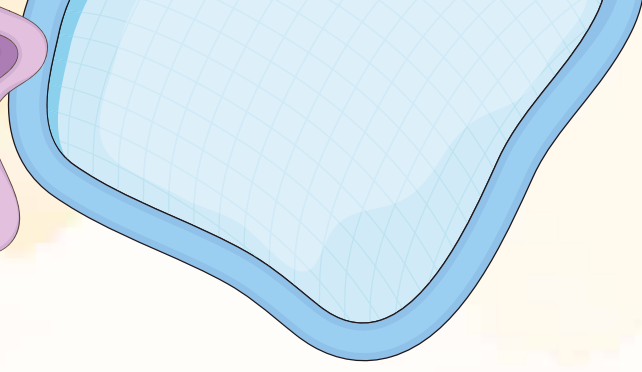
Bu sırada kadının gözlerinden yaşlar akar. Ağaoğlu, kadını teselli eder. Şu sözüyle onu ra- hatlatmaya çalışır:

- İnşallah yakında gazi olarak döner, mesut olursunuz!

- Ah evladım, tek memleket kurtulsun, gâvur gelmesin de biz her şeye razıyız. Yeter ki bu topraklar çiğnenmesin!

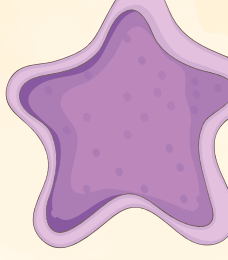
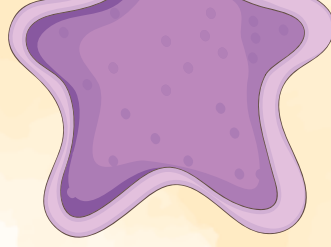
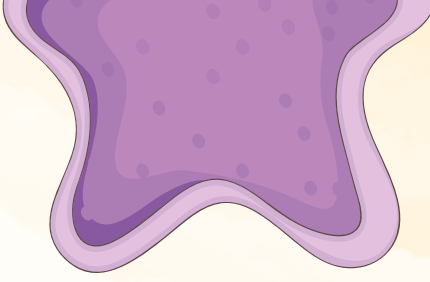
İhtiyar köylünün bu onurlu duruşu ve yü- rek yakıcı sözleri karşısında Yazar Ağaoğlu çok duygulanır. İhtiyar nineye hayran kalır.

Yüreği ferahlayıp umutla dolan, yüzünde tebessüm gülleri açan mübarek nine, misafir- lerle vedalaştıktan sonra değneğine dayanarak yoluna devam eder.

Eğitimin Önemi

İlk ders zilinin çalması ile eksikleri giderilmiş, temizlenmiş, her yönüyle hazırlanmış okullarınıza, sizleri şefkatli kollarını açarak bekleyen öğretmenlerinize, tatil boyunca çok özlediğiniz arkadaşlarınıza, sıralarınızın üzerine konmuş ders kitaplarınıza kavuştunuz.

Çok çalışacağınız, emek harcayacağınız, başarılarınız ile sevineceğiniz, gururlanacağınız, emeklerinizin karşılığını alamadığınız zamanlarda da üzüleceğiniz ama asla pes etmeyeceğiniz uzun bir o kadar da yorucu bir yıl sizleri bekliyor.

Yeni bilgilerle kendinizi yetiştirmenin yanı sıra; bir arada yaşamayı, paylaşmayı, birbirinizin haklarına saygı göstermeyi, dürüst, ahlaklı bireyler olmayı öğreneceğiniz, yaşamınız boyunca hiç unutmayacağınız anılar biriktireceğiniz okullarınızın kıymetini bir kez daha anlayacaksınız. Okullarınızın yalnızca dört duvardan ibaret bir yapı olmadığını, orada hayata hazırlandığınızı, geleceğinizi inşa edeceğinizi, vatanınıza ve milletinize yararlı bireyler olarak yetişeceğinizi bilerek emek harcayacaksınız. Eğitimin ne kadar önemli olduğunu bu nedenle de okullarınızın, öğretmenlerinizin değerini bilerek çalışacaksınız. Sizleri çok yönlü yetiştirmeyi amaç edinmiş okullarınızın ve her dersin kendine has önemini kavrayacaksınız.

"Ben matematik dersinde başarısızım, bu kadar problemi niye çözüyoruz?" demeyin. Matematik hayatınızı düzenli hale getirir. Matematik ile beslenen biri olarak; akıl yürütme gücü, yaratıcı, eleştirisel düşünme,

problem çözme yeteneği hatta iletişim becerileri kazanırsınız.

"Ben zaten Türkçe biliyorum, neden ayrı bir ders görüyorum?" demeyin. Dilinizin güzelliklerini öğrenir, doğru cümleler kurarak anlaşılır, kurallara uygun metinler yazar, şair ve yazarlarımızı tanırırsınız.

"Neden tarih dersleri var?" demeyin. Geçmişinizi inceleyerek, vatanınızın nasıl kurulduğunu öğrenir, hatalardan ders çıkararak geleceğinizi daha iyi şartlarda kurarsınız.

"Benim sesim güzel değil, resim de yapamam." demeyin. Müzik akademik becerileri geliştirir. Notalar ortak bir dil gibidir, ruhu besler. Çizgiler duyguların ifadesidir. Renkler arasında hayal dünyanız gelişir, kendinizi anlatma gücü verir.

"Ben oyun oynamayı severim, spor yapamam." demeyin. Beden eğitimi ortak hareket etmeyi, grup olmayı, ruhu ve bedeni terbiye etmeyi sağlar.

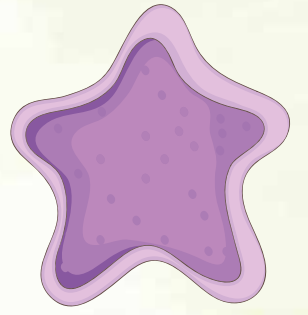
"Ben din eğitimini ailemden de alabiliyorum." demeyin. Dinimizin güzelliklerini, bu güzelliklerin bize kazandırdıklarını, ahlaklı, dürüst, adil insanlar olarak yaşamayı öğrenirsiniz.

Her dersin ve öğrenilen konunun bir amacı vardır, sizler için kıymetlidir.

Hepinize çok çalışacağınız, emeklerinizin karşılığını alacağınız, her yönden bilgilendirileceğiniz, donanımlı bireyler olarak tamamlayacağınız bir yıl diliyorum.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

Hayırlı evlat

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Sevgili arkadaşlar, biz insanlar yaratılış olarak kendi kendimize yetebilecek donanıma ve kabiliyete sahip değiliz. Doğal olarak her canlı diğer bir canlıya muhtaçtır.

Bir çocuk, anne babasına ve ailesine muhtaçtır.

Bir yaşlı, evladına veya kendisine bakacak, yardım edecek birilerine muhtaçtır.

Her insan bir dosta, arkadaşına muhtaçtır. Fırtınalı bir denizdeki gemi misali, güvenli bir limana her zaman ihtiyacımız vardır.

İhtiyaç listemizi çoğaltmak mümkündür.

Sevgili Peygamberimiz, "insanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır" buyurmuştur.

Bizler de bu bilinçle ve inançla başta ailemiz ve yakınlarımız olmak üzere, tüm canlılara faydalı olmak için gayret etmeliyiz. Divan-ı Hulûsi-i Daredevî adlı eserde bu gerçek şöyle dile getirilmiştir:

*Garazsız hem ivazsız hizmet et her canlıya,
Kimsesizin düşkünün ayağı ol eli ol.*

Hikâye odur ki; üç kadın ellerinde sepetleriyle pazardan dönüyorlardı. Dinlenmek için yolun kenarındaki kanepeye oturdular. Çocukları hakkında sohbet etmeye başladılar.

Birinci kadın, oğlunun çok hareketli olduğunu, ellerinin üzerinde dakikalarca yürüyebileceğini söyledi.

İkinci kadın, bülbül sesli oğlunun şarkılarına herkesin hayran olduğunu anlattı.

Üçüncü kadın onları dinlemekle yetindi.

Niçin konuşmadığını sorduklarında:

- Benim oğlumun anlatılacak bir marifeti yok, dedi.

Bu konuşmalara kulak misafiri olan bir ihtiyar, kadınların peşinden yürüdü.

Sokağın başında kadınlar sepetlerini yere bırakıp yorulan kollarını, ağrıyan bellerini ovuşturmaya başladılar. Onları gören çocukları koşarak geldiler.

Birinci kadının oğlu taklalar atarak ellerinin üzerinde yürüyordu. İkinci kadının oğlu bir taşın üzerine oturup annesinin sevdiği şarkılardan birini söylemeye başladı. Diğer kadınlar onu coşkuyla alkışladılar.

Üçüncü kadının oğlu ise;

- Sana yardım edeyim anneciğim, diyerek sepetin kulpuna yapıştı. Kadınlar oradan geçmekte olan yaşlı adama, çocuklarının marifetlerini nasıl bulduğunu sordular. Yaşlı adam:

- Ben marifetli bir çocuk gördüm, dedi. O da annesine yardıma koşan şu çocuk, O, Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in şu hadis-i şerifine uygun davrandı:

"Herkes annesinin hizmetinde bulunmayı tavsiye ederim."

Evet sevgili arkadaşlar, marifet büyüklerle hizmet edip onların hayır dualarını almakta...

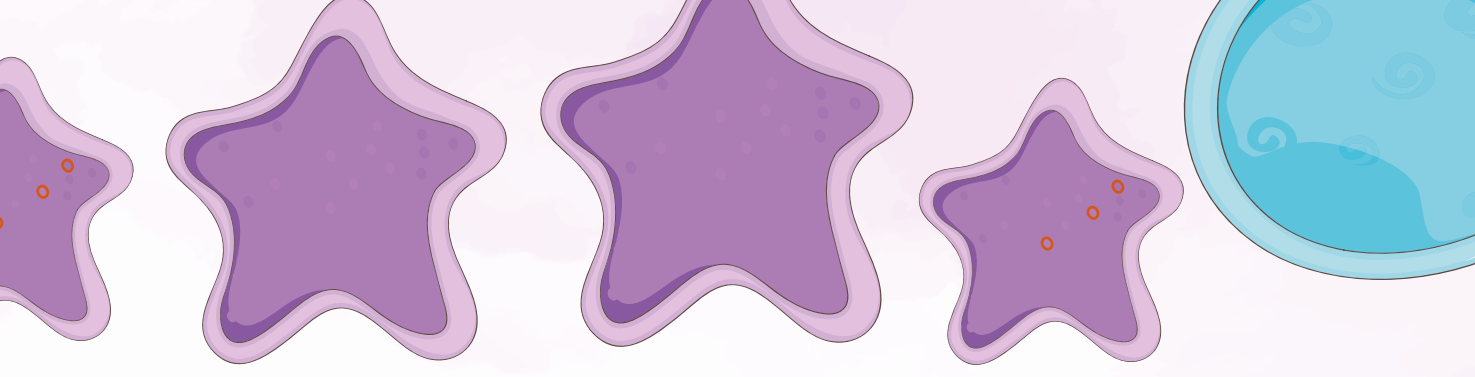
Marifet, Sevgili Peygamberimiz'in tavsiye ve emirlerine uygun hareket edip, şefaatine nail olmakta...

Kalın sağlıcakla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Kalbi Olan Çocuk

Resim defterini açtı çocuk. Sarı saçlarını mavi tokasıyla topladı. Muzlu sütünden bir yudum içti. Kurşun kalemini eline aldı. Sayfanın ortasına kocaman bir kalp çizdi. Beğenmedi, suratını astı. Kalbi sildi, tekrar çizdi. Gülümsedi bu defa. Çizdiği kalbin şekli tam istediği gibi olmuştu.

Kalbin içine önce uzun boylu bir adam çizdi. Sonra küçük bir çocuk. Sonra bir kadın çizdi. Hepsinin elinde birer balon vardı. Mutlu görünüyorlardı. Çocuk mutlu olmalarını istiyordu.

Sonra... Kalbin dışına yalnız çocuklar, kırık bisikletler, patlak balonlar çizdi çocuk.

Çizecek bir şey kalmadığına emin olduktan sonra, renkli kalemelerini aldı önüne. Önce kalbin dışını boyadı. Koyu renkler vardı etrafta. Sararmış yapraklar. Kül rengi bulutlar. Yalnız, çocukların kıyafetlerini boyamadı. Patlak balonların da rengi olmamalıydı. Kırık bisikletleri siyaha boyadı. Öylece bıraktı kalbin dışındaki dünyayı.

Sonra kalbin içini en sevdiği pembeyle boyamaya başladı. Çizdiği uzun boylu adamın üzerine giydiği kazağı mavi olmalıydı. Küçük çocuğun saçları sarı. Kadının çantasını parlak bir turuncuya boyadı. Rengârenkti burası. Balonları unutmadı. Onları da yeşil, kırmızı ve mora

boyadı. Gülümseyen yüzlerin yanına minik birer yıldız konurdu.

Resmini bitirdiğine karar verdiğinde, kâğıdı yukarıya kaldırdı ve dikkatle baktı. Bir şey eksikti sanki. Ne olduğunu anlayamadı çocuk...

Düşündü, düşündü. Düşünürken akşam oldu. Babası eve gelmiş, annesi sofrayı hazırlamıştı.

Yemeğe oturduklarında çocuk resmini gösterdi gururla. Annesi de, babası da gülümsedi. Sonra çocuğa baktılar ve "Çok güzel ama bir eksik var burada!" dediler aynı anda.

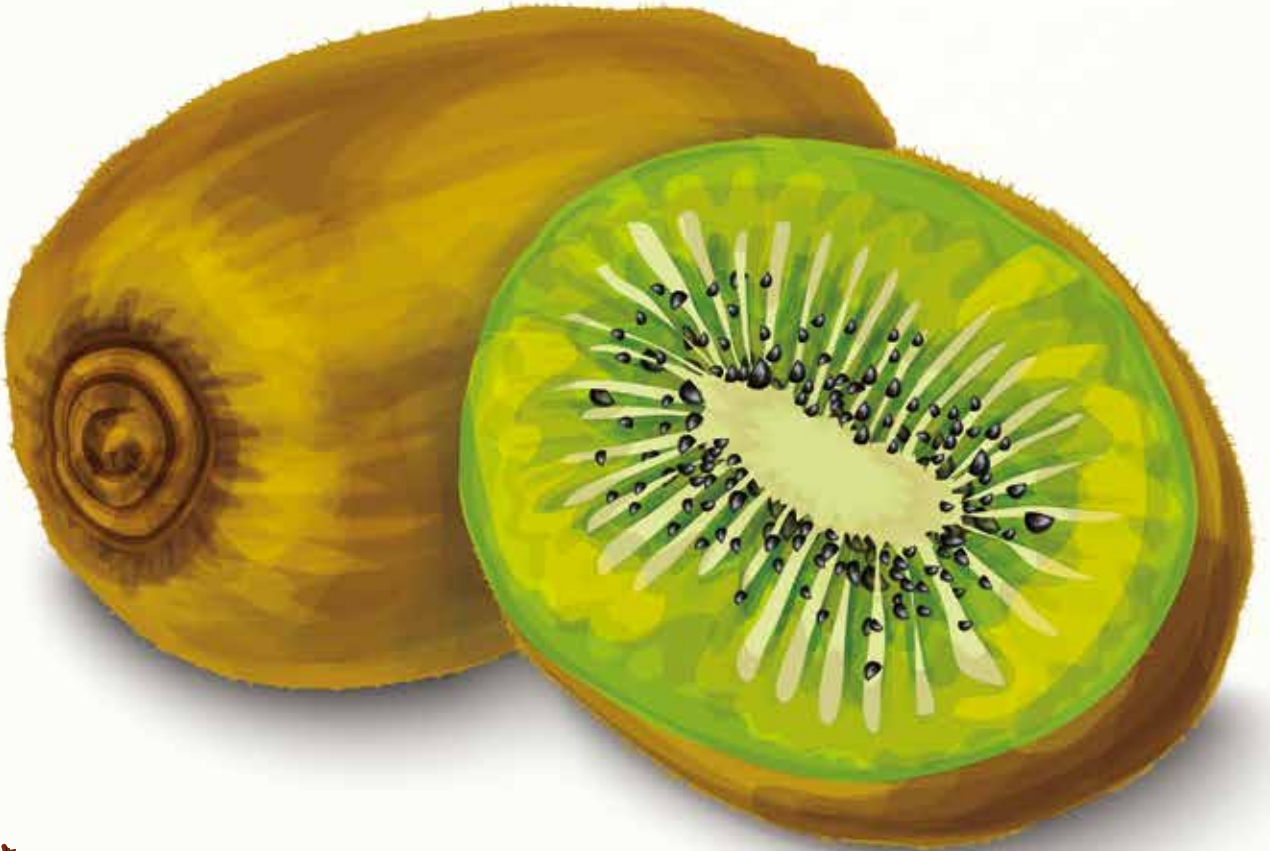
Çocuk ne olduğunu anlayamadı. Annesi onu kucağına aldı ve kulağına fısıldadı. "Bu kalbin içine bir kişi daha çizmen gerekiyor. Çünkü yakında ailemize senin gibi tatlı bir kız daha geliyor!"

Çocuk koşarak kalemini ve boyalarını getirdi. Kalbin içine küçük bir bebek çizdi. Özenle boyadı giysilerini. Minik yüzüne gülücükler konurdu.

Yatmadan önce resmini katlayıp yastığının altına koydu. Mutluydu. Ellerini açtı. Ailesinin varlığı için, mutluluğu için, etrafındaki tüm güzellikler için şükretti. Ve tatlı bir uykuya daldı...

Ayşe Gül
PINAR

Kivi

30

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | EKİM 2025

Kivi, yeşil içi ve minik siyah çekirdeklerle tanınan çok lezzetli bir meyvedir. Dış kahverengi ve tüylüdür, ama içi yemyeşil ve sulu olur. Küçükken bazen yumurta büyüklüğünde olabilir, bazen de biraz daha büyük olur.

Kivinin anavatanı Çin'dir. Ama bugün dünyanın pek çok yerinde yetiştirilir. Türkiye'de de Karadeniz Bölgesi'nde bol bol kivi bulunur.

Kivide bolca C vitamini vardır. Bu vitamin bizi hastalıklardan korur.

Enerji verir, ders çalışırken ya da oyun oynarken bizi zinde tutar.

İçindeki lif sayesinde sindirim sistemi-mize yardımcı olur.

Kiviye soyarak ya da ortadan ikiye kesip kaşıkla yiyebilirsin. Tatlılara, keklerle, meyve salatalarına da çok yakışır. Ekşi tatları seviyorsan kivi senin en yakın dostun olabilir!

Dış tüylü ama içi parlak yeşildir.

Küçük ama içinde onlarca çekirdek bulunur.

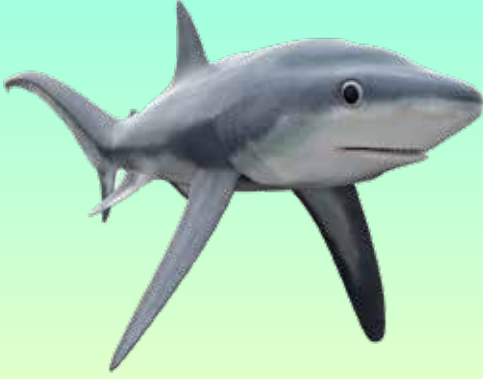
Çok faydalı olduğu için "vitamin deposu" denir.

Kivi hem sağlıklı hem de çok lezzetli bir meyvedir. Onu düzenli yemek, seni güçlü, mutlu ve enerjik yapar.

Postlarımızdan ilginç Bilgiler

KÖPEK BALIKLARININ EN İLGİNÇ
ÖZELLİKLERDEN BİRİ, DIŞLERİNİN SÜREKLİ YENİLENMESİ.
BAZI TÜRLER HAYATLARI BOYUNCA 30.000'DEN FAZLA DIŞ
ÜRETEBİLİYOR. AYRICA KÖPEK BALIKLARININ YARALARI DA ÇOK HIZLI
İYİLEŞİYOR.

MEKSİKA
TETRALARI, DOĞADA GENELLİKLE
GÖZLERİNİ KAYBEDERLER, ANCAK KAYBETTİKLERİ
GÖZLERİNİ GERİ OLUŞTURABİLİYORLAR. ÜSTELİK SADECE GÖZLERİ
DEĞİL, BEYİN HÜCRELERİ DE YENİLENİYOR.

AKSOLOTLAR,
KOPAN BACAKLARINI, KUYUKLARINI VE
HATTA İÇ ORGANLARINI YENİDEN ÇIKARABİLİYORLAR. ANCAK
ASIL ÖZELLİKLERİ BEYİN VE OMURILIKLERİNİ YENİLEYEBİLMELERİ. YANI
BİR AKSOLOTUN OMURGASI YA DA BEYİNİ HASAR GÖRDÜĞÜNDE, ZAMANLA
KENDİNİ İYİLEŞTİRİR.

DENİZYILDIZLARI,
BİR KOLUNU KAYBETTİKLERİNDE, YENİSİNİ
BÜYÜTEBİLİYOR. HATTA BAZI TÜRLER, VÜCUTLARININ BÜYÜK
BİR KISMI ZARAR GÖRSE BİLE KENDİLERİNİ TAMAMEN YENİLEYEBİLİYOR.
HATTA KOLUNU KAYBEDEN BİR DENİZYILDIZI, KOPAN BU PARÇADAN YENİ
BİR DENİZYILDIZI OLUŞMASINI SAĞLAYABİLİYOR. YANI, KENDİLERİNİ
KLONLAYABİLİYORLAR.

Okula Başlarken

*Okula başlayan çocuk,
Yola düşer bayrağıyla.
Elbet başta tedirgindir.
İlk günün heyecanıyla.*

*Çocuklar takipte durur,
Kolayca arkadaş bulur,
Her biri okullu olur.
İlk günün heyecanıyla.*

*Sırt çantasında oy neler,
Büyük görünür derslikler,
Eğlenceli gelir dersler,
İlk günün heyecanıyla.*

*Sosyal medya az olmalı,
Atıştırma öz olmalı,
Kayda değer söz olmalı,
İlk günün heyecanıyla*

*Uy, kurala küçük insan,
Lehine işlesin zaman,
Kuralsızın hali yaman,
İlk günün heyecanıyla.*

Rabia BARIŞ

*“İnsanlık âlemini
aydınlatmak ve ona muhtaç
olduğu bilgi esaslarını öğretmekle
görevlendirilen ahir zaman nebisi Hazret-i
Peygamber’e Allah’ın ilk emri de ‘Oku!’ emri
değil midir? Allah’ın Yüce Peygamber’ine indirdiği
kitabımızın her ayeti, her kelimesi binlerce hikmet ve
faydalı şeyler içerdiği halde, bunların en başında
‘Oku’ emrinin bulunması, bize okumanın
önemini belirtmesi bakımından pek
değerli bir irşattır.”*

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

